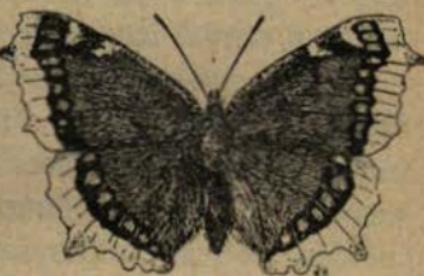

като прибраха едно до друго своите тънки, прави крилца.

А когато търсиха, изъ въздуха се понасяха нови пеперуди, вечерни и нощни, които се появяваха таинствено изъ тъмнината и хвърчеха къмъ насъ около огъня. Повечето отъ тяхъ бъха сиви и мъхнати.

Азъ не обичахъ тъзи пеперуди на тъмнината и нощта; много по-мили и симпатични ми се струваха тъзи, които, като менъ, обичаха слънцето и свѣтлия златенъ денъ.

Въ нашата гора, по края и по полянките ѝ летѣха *седефки*. Тъзи пеперуди отъ горе сѫ жълто-червени, а отдолу крилата имъ иматъ седефени петна. Търсихъ цъфтящото изъ травниче и розовата бабина душица и винаги обикаляхъ по краишата на горитѣ.

Антиопа — траурна пеперуда.

Тамъ Георги не веднъжъ лови хубавата *антиопа*, която наричатъ и *траурна пеперуда*. Нейните криле сѫ кадифяно-черни, а по ръба съ свѣтло-жълти ивици. Антиопата сѫщо живѣе изъ горитѣ и обича горските треви и цветя.

Георги особено копнѣше да улови две великолепни пеперуди, които насъкоро се бъха появили. Търсихъ *махаонъ* (лястовича опашка) съ черни шарки по жълтото кадифе на крилата и величествения *адмиралъ*, нареченъ така понеже презъ неговата черно-кадифяна премъна има сложени, напрѣко на всѣко крило, червени ленти.

Не мина много и той успѣ да улови и *махаонъ* и *адмиралъ*. Търсихъ достигнаха до моите ръце и азъ вин-